

Mi-e dor de-o casă de demult

Emilia Plugaru

Mi-e dor de-o casă de demult
Cu prispe late, cu pridvor,
De aerul primăvărat,
De un cais îmi este dor.

Ce înflorea la colțul casei
În an de an, la sărbători,
Avea beteală de mireasă
Cu albe, parfumate flori.

Stăteam atât de mulți la masă
Și nu simțeam nicio strâmtoare,
Credința ce-o purtam în suflet
Făcea să fie casa mare.

E Paștele, e zi de-april,
Ca azi a înviat Hristos,
E primentă casa toată,
E cald, e bine, e frumos...

Nici chiar tot aurul din lume
Nu face casa-ncăpătoare,
Dacă în ea nu e credință,
Dacă în ea nu-i sărbătoare.

Mi-e dor de-o casă de demult,
Sunt ani de când mereu, mereu
Oricât aş fi eu de departe
Ea-i sărbătoare-n gândul meu.